

[P. D. Jensen.]

Udtalelse om, at man særlig bør uddele Rabatmærker, naar der er stor Arbejdsløshed, er jeg ganske enig i, idet jeg maa gaa ud fra, at Sogneraadene, som jo skal administrere denne Lovgivning, uden Tvivl ogsaa er indstillet paa denne Linie.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Jens Thomsen: Jeg kan paa min Gruppes Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag. Naar der herfra udtales Betænkelighed ved Lovens Gyldighedstid, saa vil jeg sige, at som Fremtiden tegner sig, forekommer det mig ikke at være noget at kritisere herved.

Arbejds- og Socialministeren (Kjærbo): Jeg takker de ærede Ordførere for den Tilslutning, de har givet Lovforslaget, og skal være villig til i Udvalget at drøfte de Spørgsmaal, der har været fremført, idet jeg dog gerne straks vil sige med Hensyn til Lovens Varighed, at man har gentagne Gange fra Rigsdagens Side betonet, det vilde være rimeligt at gennemføre en Foranstaltning, der gik ud over de tidligere Kvartalsforanstaltninger, og saa mente jeg, det maatte være naturligt, at Loven kom til at gælde for et Aar.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Strøm: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Behandling i et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Da Ministeren for offentlige Arbejder ikke kan være til Stede i dette Møde, skal jeg lade den under Punkt 7 paa Dagsordenen opførte Sag udgaa.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Adgang til Præsteembeder i Folkekirken.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 397).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Kirkeministeren (Fibiger): Forslag til Lov om Adgang til Præsteembeder i Folkekirken, som jeg har den Ære at forelægge for det høje Folketing, er i Virkelighed en Fortsættelse af en Lovgivning, som man har haft her i Landet siden 1920. Ifølge § 1 i Lov om Adgang til Præsteembeder i Folkekirken af 30. Juni 1922 skal denne Lov undergives Revision 5 Aar efter dens Ikrafttræden. Dette skete ogsaa i 1927, men den blev da henvist til Behandling i Det kirkelige Udvalg, inden man i Rigsdagen tog endelig Stilling til Spørgsmaalet, om man skulde fortsætte med, at andre end Teologer skulde have Adgang til Præsteembeder i Folkekirken. Den 6. December fremsatte jeg Lovforslaget i Landstinget, hvor det nu har været behandlet, og jeg skal pege paa ganske enkelte Ændringer i det i Forhold til den Lov, vi hidtil har levet under.

Det er ikke mange Ændringer, der er indført. Det foreslaas, at Missionærer, som her i Landet har aflagt den for saadanne fastsatte Universitetsprøve, skal have været paa Missionsmarken i 7 Aar i Stedet for som tidligere i 8 Aar for at kunne søge Præsteembeder i Folkekirken. Præster for danske evangelisk-lutherske Menigheder uden for Riget kan ligeledes søge Embede, naar de har virket mindst 7 Aar som saadanne og af vedkommende Biskop findes egnede til at overtage Præsteembeder i Folkekirken, og ligeledes Præster fra evangelisk-lutherske Frimenigheder her i Landet, naar de har virket mindst 7 Aar som Præster for Frimenigheder, der opfylder Lovgivningens Betingelser for at kunne faa Folkekirkens Kirker overladt til Brug.

Endvidere er der den Bestemmelse, at Lægmænd paa samme Betingelser som hidtil kan komme ind som Præster i Folkekirken, naar de opfylder de Bestemmelser, der findes i Menighedsraadsloven angaaende disse Forhold. Det nye i denne Bestemmelse er, at disse Lægmænd lige med Præster efter 7 Aar kan blive forflyttet paa samme Vilkaar som Teologer, saadan at der ikke skal afholdes Afstemning i Menigheden om disse Lægmandspræster, naar de skal forflyttes, idet man gaar ud fra, at naar de har siddet som Præster i 7 Aar i en Sognemenighed og Biskoppen derefter anbefaler dem, vil det være naturligt, at de kan søge Præsteembeder paa samme Vilkaar som andre. Dette foreslaas lovfæstet her.

Endvidere er der indføjet den Bestemmelse, at til Præstestillinger ved Institutioner af særlig Art, f. Eks. Døvstummeanstalter og Fængsler, kan Ministeriet efter Biskop-